Lietas Nr. C32318213
Lietas arhīva Nr. C-0582-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 28.maijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs

ar tiesas sēdes sekretāri G.Zēboldi,

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par izlikšanu no dzīvojamām telpām bez citas dzīvojamās telpas ieradīšanas un /pers. B/ pretprasībā pret /pers. A/ par īres tiesisko attiecību atzīšanu un rakstiska īres līguma noslēgšanu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2013.gada 31.jūlijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts /pers. A/ prasības pieteikums pret /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par izlikšanu no dzīvojamām telpām bez citas dzīvojamās telpas ieradīšanas. Prasības pieteikumā norādīts, ka 1994.gada 1.maijā starp namīpašuma /adrese/, īpašnieku /pers. F/, kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja /pers. A/ un /pers. B/ tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums. Saskaņā ar noslēgto līgumu atbildētāja lietošanā par maksu tika nodota dzīvojamā telpa – dzīvoklis Nr.12, /adrese/. Slēdzot līgumu, līdzēji vienojās, ka īres līgumam ir noteikts termiņš līdz 1995.gada 1.maijam, kā arī, vienojās, ka pēc īres līguma termiņa beigām īrniekam dzīvojamā telpa ir jāatbrīvo. Pēc līguma termiņa notecējuma līdzēji bez atsevišķas vienošanās turpināja īres attiecības. 2003.gada 31.martā par namīpašuma īpašnieku kļuva /pers. A/. Laikā no 1995.gada 1.maija līdz 2013.gada 1.maijam līguma termiņš ticis pagarināts uz vienu gadu, bez atsevišķu līdzēju vienošanas, apstiprinot šo vienošanos ar konkludentām (klusējot) darbībām. Atbildētāja turpināja lietot dzīvojamo telpu, savukārt prasītājs 2003.gadā ļāva lietot dzīvojamās telpas un turpināja no atbildētāja pieņemt īres maksas maksājumus. 1994.gada 1.maija īres līgums nav ticis apstrīdēts no atbildētājas puses, kā arī atbildētāja turpinājusi pildīt šī līguma nosacījumus. 2013.gada 15.martā atbildētājai un viņas ģimenes locekļiem, tika nosūtīts brīdinājums kurā prasītājs norādīja, ka īres līguma termiņš izbeidzas 2013.gada 1.maijā, kā arī tika paziņots ka īres līguma termiņš netiks pagarināts un saskaņā ar noslēgtā īres līguma 5.1.5.punkta nosacījumiem, atbildētājai ir pienākums atbrīvot dzīvojamās telpas un nodot tās izīrētājam desmit dienu laikā no līguma izbeigšanās. Tas nozīmē, ka dzīvojamās telpas atbildētājai bija jānodod prasītājam līdz 2013.gada 10.maijam.Uz prasības celšanas brīdi, telpas nav atbrīvotas. No 2013.gada 1.maija atbildētājai netiek izsniegti rēķini par dzīvojamās telpas īri. 2013.gada 17.maijā no atbildētājas tika saņemts maksājums, ar norādi, maksājums ir veikts par dzīvojamās telpas īri. 2013.gada 24.maijā atbildētājai tika nosūtīta vēstule, kurā tika paskaidrots, ka 1994.gada 1.maijā noslēgtais dzīvojamās telpas līgums, par dzīvojamās telpas /adrese/, īri ir izbeidzies 2013.gada 1.maijā, kā arī norādīts, ka prasītājs nepieņem 2013.gada 17.maijā no atbildētājas saņemto maksājumu un saņemtais maksājums tiks atmaksāts atbildētājai, kā nepamatoti veikts maksājums. Līdz šim brīdim atbildētāja nav norādījusi savu bankas kontu, līdz ar to prasītājam nav iespējas saņemto naudu aizskaitīt atpakaļ atbildētājai.

Pamatojoties uz Civillikuma 1779.pantu, likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 6.pantu, 8.pantu, 44.pantu, prasītājs lūdz izlikt no dzīvojamām telpām – dzīvokļa Nr.12, /adrese/, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas, kā arī piedzīt no atbildētājiem par labu /pers. A/ visus tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā.

2013.gada 5.septembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāji prasību neatzīst. 1994.gada 1.maijā, kad namīpašums tika denacionalizēts, tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums ar īpašnieka /pers. F/ pilnvaroto personu /pers. A/. Minētā līguma darbības termiņš tika noteikts 1995.gada 1.maijs. 1994.gada 11.oktobrī namīpašnieks /pers. F/ nomira, bet jaunais īpašnieks prasītājs /pers. A/ savas īpašuma tiesības ieguva tikai

2003.gada 20.martā. Neskatoties uz to, ka namīpašnieks /pers. F/ bija miris un /pers. A/ 1994.gada 8.februārī izdotās pilnvaras darbība bija beigusies, prasītājs turpināja izsniegt kvītis par strīdus dzīvokļa lietošanu. Šāda attieksme turpinājās gan līguma darbības laikā, gan arī laika posmā no 1995.gada 1.maija līdz 2013.gada 1.maijam, lai arī īpašuma tiesības prasītājs ieguva tikai 2003.gada 20.martā. Saskaņā ar Civillikuma 2124.pantu no 1995.gada 1.maija līdz 2003.gada 20.martam, jo no šī datum līdz pat šai dienai starp prasītāju un atbildētāju un viņas ģimenes locekļiem pastāv īres tiesiskās attiecības, kurās no 2003.gada 20.marta prasītājs kā izīrētājs un /pers. B/ kā īrniece ar konkludentām (klusējot) vienojās par īres līguma būtiskajām sastāvdaļām – īres līguma priekšmetu un maksu. Tātad īres līgums uzskatāms par noslēgtu. Atbildētāji lūdz prasību noraidīt.

2014.gada 21.oktobrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemta /pers. B/ pretprasība pret /pers. A/ par īres tiesisko attiecību atzīšanu un rakstiska īres līguma noslēgšanu. 1994.gada 1.maijā pie prasītājas ieradās atbildētājs un neizrādot nekādus dokumentus stādījās priekšā kā jaunais namīpašnieks. Atbildētājs lika parakstīt jaunu īres līgumu ar paaugstinātu īres maksu, brīdinot, ka atteikšanās gadījumā izliks no dzīvokļa. Tā tika parakstīts jauns īres līgums, kurš bija tikai uz vienu gadu, līdz 1995.gada 1.maijam. Prasītāja tikai pēc tam noskaidroja, ka patiesais īpašnieks ir /pers. F/, nevis /pers. A/. 1995.gada 1.maijā īres līguma termiņš beidzās un pagarināts netika. Par to, ka namīpašnieks ir miris un atbildētājs nav reģistrējis savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā, prasītāju neviens neinformēja. Īres līgumu nekad neviens nav pagarinājis. Atbildētājs par īpašnieku kļuva tikai 2003.gada 20.martā, tātad tikai no šī brīža atbildētājam bija tiesības rīkoties ar īpašumu. Tātad laika posmā no 1994.gada 11.oktobra līdz 2003.gada 20.martan nekustamajam īpašumam /adrese/ faktiski īpašnieks nebija un atbildētājam nebija tiesības nedz pagarināt esošos, nedz arī slēgt jaunus īres līgumus. Neskatoties uz to, ka īpašnieka faktiski nebija, no 1996.gada septembra atbildētājs pēc laika sūtīja brīdinājumus par īres maksas paaugstināšanu un lika maksāt nepamatotus maksājumus, kā arī nepamatoti un vienpusēji noteikti īres maksu iekļāva rēķinos, tādejādi radot nepamatotu īres maksas parādu. Prasītāja uzskatam ka starp prasītāju un atbildētāju ir izveidojušās īres tiesiskās attiecības, kuras faktiski jānoslēdz ar rakstisku līgumu. Puses vienojās, ka prasītāja ar ģimeni izmanto dzīvokli Nr.12, /adrese/, kā arī pieņēma no prasītājas īres maksu, kādu prasītāja maksāja. Īres tiesiskās attiecības starp pusēm pastāv ilgstoši, līdz ar to prasītāja uzskata, ka puses faktiski ir vienojušās par īres līguma būtiskajām sastāvdaļām uz nenoteiktu laiku.

Pamatojoties uz Civillikuma 2124.pantu, 1485.pantu, 1488.pantu, likuma “Pat dzīvojamo telpu īri” 5.pantu, 6.pantu, Civilprocesa likuma 34.pantu, 74.pantu /pers. B/ lūdz atzīt, ka starp pusēm pastāv īres tiesiskās attiecības par /adrese/ izīrēšanu uz nenoteiktu laiku, uzlikt par pienākumu /pers. A/ noslēgt ar /pers. B/ rakstveida īres līgumu uz jau pastāvošajiem būtiskajiem īres līguma nosacījumiem, kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

2014.gada 19.novembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. B/ pretprasības pieteikuma precizējumi, kuros norādīts, ka visu īres tiesisko laiku, atbildētājs ir pieņēmis no prasītājas īres maksu tajā apmērā, kā viņa tika maksāta. Pēc pārejas uz euro no 2014.gada 1.janvāra, par strīdus dzīvokli /adrese A/, platībā 62,4 m^2 tika maksāta īres maksā EUR 63,93, kas sastāda 1,02 euro/m^2. Prasītāja uzskata, ka īres līgums slēdzams par šo īres maksu, jo atbildētājs to ir pieņēmis. /pers. B/ lūdz atzīt, ka starp /pers. B/ un /pers. A/ pastāv īres tiesiskās attiecības par /adrese/, izīrēšanu no 2003.gada 20.marta, uzlikt par pienākumu /pers. A/ noslēgt ar /pers. B/ rakstveida īres līgumu par /adrese/, ar platību 62,4 m^2 izīrēšanu uz nenoteiktu laiku ar īres maksu 1,02 euro/m^2.

2014.gada 15.decembrī Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemti /pers. A/ paskaidrojumi par pretprasības pieteikumu, kuros norādīts, ka prasītājs iesniegto pretprasību uzskata par nepamatotu, prettiesisku un noraidāmu. Pretprasība nav pamatota ar tiesību normām, kā arī satur apgalvojumus, kuri ir pretēji gan īres līguma slēgšanas laikā spēkā esošo normatīvo aktu regulējuma, gan šobrīd spēkā esošajam likuma “Par dzīvojamo telpu īri”, kā arī Civillikuma regulējumam. Pretprasībā norādītā likuma “Par dzīvojamo telpu īri” 8.panta interpretācija, kā arī faktisko apstākļu attiecināšana ir pretēja iedibinātajai tiesu praksei un AT Senāta Civillietu departamenta secinājumu. Savā pretprasībā atbildētāja nav norādījusi nevienu tiesību normu, kura pamatotu īrnieku tiesības pieprasīt nodibināt piespiedu īres attiecības ar izīrētāju. Prasītājs lūdz noraidīt pretprasību.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis advokāts /pers. J/ prasību uzturēja pilnībā, pretprasību neatzina.

Tiesas sēdē atbildētājas /pers. B/ pārstāve /pers. G/, atbildētāja /pers. D/, atbildētājs /pers. C/ prasību neatzina. Atbildētājas/pers. H/ pārstāve /pers. G/ pretprasību uzturēja pilnībā.

MOTĪVU DAĻA

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, noklausījusies paskaidrojumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā, savukārt, pretprasība ir nepamatota un noraidāma pilnībā.

Prasītājs lūdz tiesu izlikt atbildētājus no dzīvojamajām telpām, sakarā ar īres līguma termiņa beigām un apstākli, ka telpas nav atbrīvotas.

No lietas materiālos esošās 1994.gada 3.maija Namīpašuma denacionalizācijas apliecības Nr.0128 redzams, ka namīpašums /adrese/ denacionalizēts un uz personīgā īpašuma tiesību pamata pieder /pers. F/.

No lietas materiālos esošās 08.02.1994. pilnvaras ir redzams, ka /pers. F/ pilnvaroja prasītāju pārvaldīt visāda veida viņam piederošo īpašumu un rīkoties ar to, noslēgt visāda veida ar likumu atļautus darījumus par mantas pārvaldīšanu un rīkošanos ar to.

No lietas materiālos esošā Dzīvojamās telpas īres līguma redzams, ka 1994.gada 1.maijā starp prasītāju kā izīrētāju, pamatojoties uz denacionalizācijas apliecību un pilnvaru, un atbildētāju kā īrnieku tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums saskaņā ar kuru izīrētājs nodeva īrniekam lietošanā dzīvojamo telpu /adrese/ ar kopējo platību 62,5 kv.m. un 4 istabām. Saskaņā ar minētā līguma 3.1.punktu līgums tiek noslēgts uz laiku līdz 1995.gada 1.maijam.

Ņemot vērā, ka tika noslēgts minētais līgums un vēlāk tas netika atzīts par spēkā neesošu, nav nozīmes atbildētāju norādītājam apstāklim, ka atbildētāji strīdus dzīvoklī ievietojās, pamatojoties uz 1993.gada 21.septembrī noslēgtā īres beztermiņa līguma pamata.

No lietas materiālos esošās 31.03.2003. zemesgrāmatas apliecības ir redzams, ka prasītājs ir nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/; /adrese/, kas sastāv no zemes gabala, dzīvojamās mājas un noliktavas, īpašnieks.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi. Līgumus var grozīt tikai šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Secināms, ka prasītājam bija saistošs iepriekšējā īpašnieka noslēgtais dzīvojamās telpas īres līgums ar atbildētāju.

No prasības pieteikuma redzams, ka laikā no 1995.gada 1.maija līdz 2013.gada 1.maijam līguma termiņš ir ticis pagarināts uz vienu gadu bez atsevišķas abu līdzēju vienošanās, apstiprinot šo vienošanos ar konkludentām darbībām. Atbildētāja turpināja lietot dzīvojamo telpu, savukārt, prasītājs ļāva lietot dzīvojamās telpas un turpināja no atbildētājas pieņemt īres maksas maksājumus.

Atbildētāji iebilda pret apgalvojumu, ka līguma termiņš ir ticis pagarināts uz vienu gadu bez atsevišķas abu līdzēju vienošanās, apstiprinot šo vienošanos ar konkludentām darbībām.

Ņemot vērā, ka minētajā līgumā netika paredzēta īrnieka tiesība pagarināt līgumu, savukārt, īres tiesiskās attiecības turpinājās, pastāv pamats secinājumam, ka ar konkludentām darbībām minētais īres līgums tika pagarināts katru reizi uz līguma noteikto termiņu, proti, līdz katra gada 1.maijam.

No prasības pieteikuma redzams, ka 2013.gada 15.martā atbildētājai un viņas ģimenes locekļiem tika nosūtīts brīdinājums. No lietas materiālos esošā 2013.gada 15.marta brīdinājuma ir redzams, ka prasītāja pilnvarotā pārstāve /pers. J/ parakstīja brīdinājumu atbildētājai, norādot, ka pašreizēja īres līguma termiņš izbeidzas 2013.gada 1.maijā, un paziņojot, ka īres līguma termiņš netiks pagarināts un saskaņā ar noslēgtā īres līguma 5.1.5.punkta nosacījumiem atbildētājai ir pienākums atbrīvot dzīvojamās telpas un nodot tās izīrētājam desmit dienu laikā no līguma izbeigšanas.

Lietas izskatīšanas gaitā ir noskaidrots, ka dzīvojamās telpas nav atbrīvotas.

No prasības pieteikuma redzams, ka no 2013.gada 1.maija atbildētājai netiek izsniegti rēķini par dzīvojamās telpas īri.

Saskaņā ar Civillikuma 927.pantu īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību.

Saskaņā ar Civillikuma 1036.pantu īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību par lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1039.pantu īpašnieks var aizliegt visiem citiem ietekmēt viņa lietu, kā arī to lietot vai izmantot, kaut arī viņam pašam no tam nerastos nekāds zaudējums.

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Saskaņā ar Civillikuma 1428.pantu gribu var izteikt vai nu noteikti, vai klusējot. Noteikti gribu var izteikt vai nu ar vārdiem, mutiski vai rakstiski, vai ar zīmēm, kam ir vārdu nozīme. Griba ir izteikta klusējot, kad tā izpaužas bez tieša mērķa izteikt gribu taisni šajā izpratnē. Darbībai, kas uzskatāma par klusējot izdarītu gribas izteikumu, jābūt tādai, lai no tās varētu droši secināt tādas gribas esamību.

No likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta izriet, ka vienīgais pamats lietot dzīvojamo telpu ir dzīvojamās telpas īres līgums.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 6.panta otro daļu, ja dzīvojamās telpas īres līgums noslēgts uz noteiktu laiku, līguma termiņam izbeidzoties, īrnieka pienākums ir atbrīvot dzīvojamo telpu, izņemot gadījumu, kad līgumā ietverta saistība, kas paredz īrnieka tiesības prasīt līguma pagarināšanu.

No minētā līguma redzams, ka līgumā nav ietverta saistība, kas paredz īrnieka tiesības prasīt līguma pagarināšanu.

Tiesa nesaskata nekādu tiesisko pamatu atbildētāju apgalvojumam, ka īres līgums ir uzskatams par noslēgtu bez termiņa ierobežojuma.

Secināms, ka lietas materiāli nesatur ziņas par faktu, ka atbildētājiem pēc 2013.gada 1.maija būtu īres tiesības vai kādas citas lietu tiesības uz dzīvokli /adrese/. Tādējādi atbildētāji prettiesiski lieto prasītāja dzīvokli /adrese/.

Tā kā atbildētājam nav nekādu tiesību uz dzīvokli un viņi prettiesiski lieto dzīvokli, savukārt, prasītājam ir pilnīgas varas tiesības par dzīvokli /adrese/, vadoties no likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 6.panta otrās daļas, Civillikuma 927.panta, 1036.panta un 1039.panta, atbildētāji izliekami no dzīvokļa /adrese/, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Prasītāja atsaukšanās uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 44.pantu ir nepamatota, jo atbildētāji nav personas, kas patvarīgi – bez dzīvojamās telpas īres līguma noslēgšanas – aizņēmušas dzīvojamās telpas.

Atbildētāja/pers. H/ iesniegusi tiesā pretprasību par īres tiesisko attiecību atzīšanu un rakstiska īres līguma noslēgšanu, pamatojot savu pretprasību ar to, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ ir izveidojušās īres tiesiskās attiecības, faktiski tika noslēgts īres līgums un īres tiesiskās attiecības starp pusēm pastāv ilgstoši.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 5.panta pirmo daļu, dzīvojamās telpas īres līgumu slēdz rakstveidā izīrētājs un īrnieks.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri” 6.panta pirmo daļu dzīvojamās telpas īres līgumu var noslēgt, pusēm vienojoties, uz noteiktu laiku vai arī nenorādot termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1485.pantu, ja starp tāda darījuma (1484.p.) dalībniekiem notikusi vienošanās par visiem tā būtiskiem noteikumiem, tad katrs no viņiem var prasīt no otra, lai taisa atbilstošu aktu.

Saskaņā ar Civillikuma 2124.pantu tiklīdz abas puses vienojas par nomas un īres līguma būtiskām sastāvdaļām, t.i. par priekšmetu un maksu, līgums uzskatāms par noslēgtu.

Tiesa konstatē, ka prasītājs informējis atbildētāju, ka minētā īres līguma termiņš izbeidzies 2013.gada 1.maijā, minētajā īres līgumā nebija ietverta saistība, kas paredz īrnieka tiesības prasīt līguma pagarināšanu. Tāpat no 2013.gada 1.maija atbildētājai netika izsniegti rēķini par dzīvojamās telpas īri un šobrīd starp pusēm nav vienošanās par īres līguma būtiskām sastāvdaļām.

Secināms, ka no 2013.gada 1.maija starp pusēm nepastāv īres tiesiskās attiecības par dzīvokli /adrese B/, un prasītājs nav izteicis savu gribu stāties īres tiesiskās attiecībās ar atbildētāju /pers. B/.

Tiesa nesaskata tiesisko pamatu nodibināt piespiedu īres tiesiskās attiecības starp prasītāju un atbildētāju /pers. B/ par dzīvokli /adrese A/.

Rezumējot teikto, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota pilnībā, savukārt, pretprasība ir nepamatota pilnībā.

No Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas izriet, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „d” apakšpunkts nosaka, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros - izdevumi advokāta palīdzības samaksai - atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 euro.

Ņemot vērā, minēto pastāv pamats no atbildētājiem par labu prasītājam piedzīt tiesāšanās izdevumus EUR 84,80 no katra.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.pantu, 93.-97.pantiem, 193.pantu un 204.^{1}pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ prasību apmierināt pilnībā.

Izlikt no dzīvojamām telpām – dzīvokļa Nr.12, /adrese/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/ un /pers. D/, personas kods /personas kods/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

/pers. B/ pretprasību noraidīt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/ un /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus EUR 84,80 no katra.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums ir 2015.gada 11.jūnijā.

Tiesnesis V.Prudņikovs

Pilns spriedums tika sastādīts 2015.gada 29.jūnijā.